

ת"פ 39200/08/23 - מדינת ישראל נגד Saethao Nattawat

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 39200-08-23 מדינת ישראל נ'
Nattawat(עציר)

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סאמי חוראני
מפרקליטות מחוז ירושלים
נגד
Saethao Nattawat
ע"י ב"כ עו"ד חן הולנדר

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **פציעה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בנוגע לעונש.

עובדות כתב האישום:

2. על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם ופ"ג (להלן: "**המתלונן**") עובדים בשטח חקלאי בפצאל, הכולל חוות תמרים ושטח למגורי הפועלים.

3. ביום 5/8/2023, מוצאי שבת, בסמוך לשעה 23:00, הנאשם התלונן לפני המתלונן על כך שהפעיל מוזיקה באזור מגורי הפועלים, וביקש ממנו להפחית את עוצמת המוזיקה. על רקע זה התגלע ויכוח קולני בין השניים, במהלכו קיללו אחד את השני.

4. בבוקר שלמחרת השניים הגיעו לעבודתם בחוות התמרים. הנאשם, אשר החזיק בכיסו סכין מתקפלת בעלת להב באורך 12.5 ס"מ, פנה למתלונן ושאל אותו: "מה קרה אתמול בלילה?". בתגובה, המתלונן היכה את הנאשם באגרוף. הנאשם היכה את המתלונן באגרוף בחזרה. בין השניים התפתחה קטטה, והנאשם רדף אחרי המתלונן. בהמשך שלף הנאשם את הסכין ודקר את המתלונן בבטנו.

5. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן פצע רוחב באורך 3 ס"מ במעבר חזה-בטן, מתוכו פקע החוצה שומן תוך בטני. בנוסף נגרם למתלונן חור בקיבה, וחלק מתכולתה דלף החוצה. כמו כן נגרם למתלונן דימום, לרבות בדופן הבטן. המתלונן הובהל לבית חולים ועבר ניתוח דחוף לשם בדיקה ושטיפה של חלל הבטן ותפירת הפצעים.

ראיות לעונש:

6. הצדדים לא הגישו ראיות לעונש. כמו כן, לא הוגש תסקיר נפגע עבירה בעניינו של המתלונן.

תסקיר שירות מבחן:

7. שירות המבחן פירט בתסקירו את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, החינוכיות, הכלכליות והנורמטיביות של הנאשם. עוד עמד שירות המבחן על הקשיים עמם הנאשם התמודד במולדתו, ואלו העומדים לפניו בעקבות ובמהלך מעצרו.

8. בתסקיר צוין כי הנאשם, צעיר כבן 25, נשוי ואב לילדה בת חמש. הוא הגיע לישראל מתאילנד בשנת 2022 כמהגר עבודה, במטרה לעבוד בחקלאות ולסייע בכלכלת משפחתו. עד למעצרו עבד בחוות תמרים בישוב פצאל והתגורר במגורי פועלים בשטח חקלאי במקום.

9. הנאשם רחוק מרחק רב ממשפחתו והקשר הטלפוני שלו איתם מוגבל. כיון שהוא אינו דובר עברית או אנגלית, אלא תאית בלבד, אין באפשרותו לתקשר מילולית עם הסוהרים והאסירים האחרים. כתוצאה מכך הנאשם חווה קשיים, געגועים ובדידות, המשפיעים לרעה על מצבו הנפשי. הנאשם חש זרות, פחד ובדידות עמוקה, ונתון במשבר נפשי עמוק. קצינת המבחן התרשמה משיחותיה עם גורמים בבית המעצר כי הנאשם חווה מצוקה ויתכן שגם התנכלות מצד אסירים אחרים, למרות שהוא הכחיש חשש זה.

10. הנאשם קיבל על עצמו אחריות למעשה העבירה, הביע חרטה, בושה ורגשות אשם. לצד זאת, תיאר כי פעל באופן ספונטני, מתוך הגנה עצמית, על רקע מתיחות בת מספר חודשים בינו לבין המתלונן והתנהגותו של המתלונן עובר לאירוע, אשר הובילה לצבירת רגשות כעס כלפיו. להתרשמות קצינת המבחן, עמדתו זו של הנאשם נובעת מקשייו לראות את חלקיו התוקפניים, ולא מהיעדר קבלת אחריות. עוד התרשמה קצינת המבחן כי אין לנאשם דפוסי אלימות מושרשים, וכי קיים פער משמעותי ביותר בין מעשה העבירה שעשה לבין דפוסי אישיותו כאדם נעים, עדין ותקשורתי, הנעדר דפוסי אלימות מושרשים.

11. שירות המבחן מנה בתסקירו גורמים שיש בהם ללמד על סיכוי לשיקומו של הנאשם, בהם: משפחתו התומכת; היעדר מעורבות קודמת בפלילים; יציבות תעסוקתית; יכולותיו התפקודיות הטובות; שאיפתו הכנה לניהול אורח חיים נורמטיבי ומתפקד; המשבר האישי העמוק בו הוא נתון בשל מעצרו; וההתרשמות כי ההליך הפלילי המתנהל נגדו משמש גורם מרתיע ומציב גבול.

12. לצד זאת מנה שירות המבחן גורמים המלמדים על קיומו של סיכון להישנות העבירה, ובהם: הרקע הכלכלי של משפחת המוצא שלו; ויתורים אישיים אליהם נדרש ותפקידים שונים אותם נאלץ למלא למרות שלא התאימו לבשלותו הרגשית; ההתרשמות כי במצבי לחץ ודחק הוא עלול להגיב בתוקפנות ולהתקשות להבין את השלכות מעשיו והמחירים הכרוכים בהם; קשייו להבין את תגובתו האלימה ולהסביר את הפער בין התנהלותו בדרך כלל לבין התנהלותו באירוע.

13. שירות המבחן פירט, כי אין באפשרותו למליץ על צעדים שיש בהם להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות - חלופה עונשית או שיקום במסגרת הקהילה - כיוון שהנאשם עובד זר שאינו דובר עברית.

14. בסופו של דבר, לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שיביא בחשבון את גילו הצעיר, מאפייניו החיוביים, תקופת מעצרו וקשייו במסגרת המעצר. עוד המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי מרתיע וליידע את שב"ס בדבר מצוקותיו של הנאשם שפורטו לעיל.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

תמצית טיעוני המאשימה:

15. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שהנאשם עבר נע בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל עליו עונש מאסר בפועל למשך 16 חודשים.

16. לטענת המאשימה, קיים פער בין חומרתן של העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן לבין העבירה בה הנאשם הורשע בהתאם להסדר הטיעון. לעמדתה, מעשה העבירה שהנאשם עבר מצוי ברף הגבוה של חומרת עבירת הפציעה, כך שלצורך גזר הדין יש לשקול ולהשוות ענישה שהוטלה על נאשמים שהורשעו בעבירות חמורות יותר.

17. המאשימה לא התעלמה מכך שהנאשם הגיב באלימות פיזית, לאלימות שהמתלונן יזם ונקט כלפיו. עם זאת, כך טענה, הנאשם הוא זה שיצר אינטראקציה עם המתלונן בעת שהיה מצויד בסכין, ובשלב שלאחר מכן, כאשר המתלונן נס מפניו, הנאשם לא סיים את האירוע, אלא רדף אחרי המתלונן ודקר אותו. לעמדתה, מדובר בהחלטה רגעית לנקום במתלונן, בדקירה שגרמה לפציעה עמוקה בבטן, ושרק בנס

לא גרמה לתוצאה חמורה יותר.

18. לביסוס עמדתה הפנתה המאשימה לפסקי דין שנתנו בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירה זהה. בין היתר הפנתה לפסיקה שלהלן:

א. ת"פ (מחוזי ירושלים) 26716-02-22 **מדינת ישראל נ' גולאני**, 23/10/2022: גזר דין בו הוטל עונש של מאסר בפועל למשך שנה. במקרה זה, גמלה בלבו של הנאשם החלטה לפצוע את המתלונן. הוא התקשר למתלונן וביקש ממנו להגיע לביתו באמתלה כלשהי. בהגיע המתלונן לחצר ביתו, הנאשם שלף סכין באורך 15 - 20 ס"מ ודקר את המתלונן פעמיים, בבטן מצד ימין ובמותן שמאל. הפציעה הצריכה טיפול רפואי וגרמה להשלכות ארוכות טווח על המתלונן.

ב. ת"פ (מחוזי ירושלים) 14330-04-19 **מדינת ישראל נ' ציסמרו**, 18/4/2023: על רקע סכסוך משפחתי, חילופי קללות וקטטה בין הנאשם למתלונן, המתלונן התקדם לעבר הנאשם כשבידו מברג. הנאשם הסתגר בחדר, התקשר להוריו, בכה וצעק לעזרה. גם בעת שהנאשם הסתגר בחדרו המשיכו חילופי קללות וצעקות בין הנאשם לבין המתלונן, שהמשיך לדפוק על דלת חדרו של הנאשם עם כלים. לאחר שנודע לנאשם שהמתלונן עזב את הדירה, יצא ממנה גם הוא, כשבבגדיו סכין. בשלב זה התפתח עימות בין הנאשם ובין המתלונן, שקיללו זה את זה. במהלך העימות הנאשם פצע את המתלונן, באמצעות הסכין בבטנו השמאלית העליונה בתנועת שיסוף. המתלונן נזקק לניתוח ולתפירת החתך באמצעות סיכות. נקבע, כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין תשעה חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. לצורך קביעת המתחם הובאה בחשבון השתלשלות העניינים החריגה של האירוע.

ג. עפ"ג (מחוזי ירושלים) 27739-03-14 **מדינת ישראל נ' בבל**, 8/5/2014: נדון ערעור שהגישה המדינה על עונש מאסר למשך 11 חודשים שהוטל על נאשם שתקף את המתלונן, איים עליו שידקור ויהרוג אותו, שלף מכיסו סכין, איים עליו באמצעותה ובהמשך דקר אותו באוזנו השמאלית ובראשו. למתלונן נגרמו חתכים באורך של 5 ס"מ בקרקפת ובאורך 0.5 ס"מ באוזן שמאל, שטופלו בבית חולים בהרדמה מקומית. בעברו הורשע הנאשם בעבירות מרמה ואלימות, והוטלו עליו מספר עונשי מאסר לתקופות קצרות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, החמיר בעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב והעמידו על 28 חודשים.

ד. רע"פ 2781/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**, 25/10/2020: נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שנדון למאסר בפועל למשך שמונה חודשים לאחר שדקר את שותפו לדירת סטודנטים באמצעות סכין מטבח בצד האחורי של ראשו, וגרם לו לחתך באורך של 7 ס"מ שהצריך תפירה. במקרה זה, המתלונן ביקש פעמיים משותפיו לדירה, המבקש ושניים נוספים, שיהיו בשקט על מנת שיוכל ללמוד. המבקש לקח סכין מטבח, רץ אל חדר המתלונן, צעק ודחף אותו. המתלונן דחף את המבקש בתגובה בחזרה. או אז, הכה המבקש את המתלונן ודקר אותו בראשו מאחור באמצעות סכין.

ה. ע"פ 1472/15 **שעשוע נ' מדינת ישראל**, 17/5/2015: נדון ערעור על עונש מאסר למשך עשרה חודשים שהוטל על נאשם. באותו מקרה, במהלך חילופי דברים בין המערער למתלונן, בסמוך למקום עבודתו של המערער בבית מטבחים, המערער גידף את המתלונן, והמתלונן ירק בפניו. בתגובה, המערער סטר למתלונן והמתלונן דחף אותו מעליו וניסה להימלט מהמקום. או אז המערער, שאחז בסכין שחיטה, התקרב למתלונן וחתך אותו בבטנו. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן חתך אורכי בבית החזה התחתון מצד ימין והוא הובהל לבית חולים, שם אושפז. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין עשרה חודשי מאסר בפועל לבין שלוש שנות מאסר בפועל, והטיל על המערער עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה. בדחות את הערעור קבע בית המשפט העליון כי אמנם המתלונן לא טמן ידו בצלחת - הוא דחף את המערער וגם ירק בפניו. אולם ניתן היה לצפות מן המערער, כאדם בוגר, שיגלה איפוק ושיקול דעת וינתק עצמו מן העימות. תחת זאת בחר המערער להסלים את האירוע ולעשות שימוש בסכין השחיטה שאחז בידיו, באמצעותו דקר את המתלונן ופצעו. בנסיבות אלה, עונש של עשרה חודשי מאסר בפועל שנגזר על המערער הוא מתון, ואינו מצדיק התערבות.

19. המאשימה הוסיפה והפנתה לגזרי דין שניתנו נגד נאשמים שהורשעו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335 (א)(1) בחוק העונשין התשל"ז-1977 (ת"פ (מחוזי מרכז) 39113-03-14 **מדינת ישראל נ'** **גלאם**, 14/1/2015; ת"פ (מחוזי מרכז) 3051-10-12 **מדינת ישראל נ' טרונן**, 17/2/2014). ברם, גזרי הדין האמורים אינם רלוונטיים. **ראשית**, העונש המרבי שנקבע בצדה של העבירה בה הורשעו הנאשמים שעניינם נדון בהם (14 שנות מאסר) גבוה בהרבה מהעונש המרבי שנקבע בצדה של העבירה בה הנאשם הורשע (שש שנות מאסר). **שנית**, נסיבות מעשי העבירה שנדונו בהם חמורות באופן ניכר, בין היתר: תכנון מראש ולא אובדן שליטה; הצטיידות מראש בסכין; אי נקיטת אלימות מוקדמת מצד נפגע העבירה כלפי הנאשם; ומידת הפגיעה הפזיזת שנגרמה לנפגעי העבירה.

20. המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הודאתו, שיתוף הפעולה שלו ועברו הפלילי, שנבדק על ידה גם בארץ מולדתו ונמצא נקי. לטענת המאשימה, נסיבות מעצרו של הנאשם וחווית המעצר הקשה שלו כתוצאה מקשיו השפה, לא מצדיקים להקל בעונשו. אל מול נסיבות אלה, כך טענה, עומדת החשיבות שבמתן מסר ברור ששלטון החוק חל בארץ גם על אלו המעוניינים לעבוד בה ושחיהם של העובדים הזרים אינם הפקר. גם נפגע העבירה, כך נטען, שוהה בארץ ללא משפחה וללא תמיכה.

לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את הימנעותו מליטול אחריות מלאה על מעשיו, כאשר הוא רואה את מעשיו כהגנה עצמית ומטיל את האחריות על גורם חיצוני, ואת הסיכון הטמון בהתנהלותו במצבי לחץ ודחק.

תמצית טיעוני ההגנה:

21. ההגנה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שישה חודשים. לטענתה: מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שעבר הנאשם נע בין שלושה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים לנאשם מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה.

22. לטענת ההגנה, הנאשם פעל באופן ספורדי, לאחר שהמתלונן נקט כלפיו באלימות. הסנגור טען עוד כי תיקון כתב האישום המקורי, כך שנמחקה ממנו עבירה של החזקת סכין, מלמד שהנאשם החזיק בסכין כדין ולמטרה כשרה - לצורך עבודתו החקלאית.

23. ההגנה הפנתה לגזרי דין שיפורטו להלן, שניתנו בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירה זשה, ובהם נקבעו מתחמי ענישה מתונים מהמתחם לו טענה המאשימה.

א. ת"פ (שלום אילת) 27887-06-14 **מדינת ישראל נ' תדלה**, 23/3/2015: נגזר עונשו של נאשם אשר בעקבות ויכוח נטל סכין מארגז כלים והצמידו לצווארו של המתלונן. המתלונן נסוג לאחור, אך הנאשם פצע אותו בפניו באמצעות הסכין וגרם לו חתך שטחי בצד שמאל של פניו באורך של שמונה ס"מ מעל הלחי. החתך הצריך טיפול רפואי, שכלל חיטוי ותפירת החתך תחת הרדמה מקומית. הנאשם נחתך בכף ידו השמאלית, כתוצאה מניסיונו של המתלונן להוציא את הסכין מידי. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ב. ת"פ (שלום חיפה) 25004-08-22 **מדינת ישראל נ' טובול**, 18/1/2023: נדון עניינו של נאשם שהתגורר ביחידת דיור שבבעלות המתלונן. בשלב כלשהו המתלונן ביקש מהנאשם לפנות את יחידת הדיור בהתאם לחוזה, תוך שדפק על הדלת בחוזקה וצעק לנאשם שייצא מהבית. בשלב זה, הנאשם נטל סכין ודקר את המתלונן בבטנו. המתלונן נפל על הרצפה והנאשם המשיך ודקר אותו באמצעות הסכין בזרועו השמאלית. בהמשך, הנאשם לקח מוט ברזל והכה את המתלונן בראשו. למתלונן נגרמו חבלות: פצע לצרציה ביד שמאל, פצע של כשני ס"מ מעל לטבור וחתך שטחי של שלושה ס"מ בראש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

ג. ת"פ (שלום קריית גת) 7791-06-14 **מדינת ישראל נ' אבו חרמה**, 15/10/2018: נקבע כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירה בו הנאשם השליך חפץ לעבר המתלונן וגרם לשני חתכים באוזנו ומאחורי ראשו, נע בין שלושה חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

24. הסנגור הדגיש בטיעונו את הקשיים איתם הנאשם נאלץ להתמודד בבית המעצר: בדידות, ניתוק, הצקות וקשיי שפה. לטענתו, בשל מצבו הכלכלי הדחוק לא היה באפשרות הנאשם להחליף בגדים זמן רב, עד שלאחרונה שותפיו לתא המעצר סייעו בידו לעניין זה. עוד ציינה ההגנה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ואת החרטה שהביע. ההגנה הוסיפה וטענה כי התסקיר מלמד שהנאשם מקבל עליו אחריות למעשיו, וכי דבריו לקצינת המבחן, לפיהם פעל באירוע מתוך הגנה עצמית, נובעים מקושי רגשי, ולא מהיעדר קבלת אחריו, כפי שהתרשמה קצינת המבחן.

25. הנאשם בטיעונו פנה לבית המשפט בבכי, ביקש סליחה על מעשיו, תיאר כי הוא סובל כל יום בבית

המעצר, כי אשתו זקוקה לקבלת טיפול רפואי ולשם כך היא מחכה לחזרתו למולדתו, וביקש שיתאפשר לו לחזור הביתה.

דין ומסקנות:

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שעבר הנאשם:

26. פציעתו של אחר בכלל, ותוך שימוש בסכין בפרט, פוגעת פגיעה ממשית בשלומו ובריאותו של קורבן העבירה. לעיתים קרובות תוצאות מעשה עבירה כאמור קשות ביותר, עד כדי אובדן חיי אדם. ריבוי המקרים בהם נעשה שימוש בסכין ובכלי משחית אחרים כפתרון ליישוב סכסוכים מחייב את בית המשפט להיאבק בתופעה באמצעות ענישה מחמירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"האלימות המתפשטת חושפת את החברה במערומיה מדי יום ביומו. האלימות אינה מפלה בין עיר לכפר, בין צפון לדרום, ובין זקן לצעיר. בצוק העתים אין מנוס מלנהוג במידת החומרה היתרה, יותר משהעבריינים צריכים לכך - הציבור צריך לכך. אחת המטרות המרכזיות של הענישה הפלילית היא כאמור הרתעת עבריינים בכוח, ל"מען יראו וייראו". תופעה זו של "סכינאות" יש להדביר. המסר חייב להיות ברור, למען ידע כל איש ונער כי נטילת סכין כדי לתקוף היא נטילת סיכון - לא רק כלפי הקורבן, אלא גם כלפי העבריין בדמות הטלת ענישה מחמירה. במלים אחרות, 'תרבות הסכין' היא תרבות שלא ניתן לגלות כלפיה סבלנות".
(ע"פ 6910/09 הדרה נ' מדינת ישראל, 9/5/2010)

27. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה חמור מאוד. אילו היה המתלונן נפגע באיבר חיוני עלול היה להפוך לנכה ואף לאבד את חייו. העובדה שהדקירה נעשתה בבטנו של המתלונן, מגבירה עד מאוד את הנזק החמור שעלול היה להיגרם לו. הנזק שנגרם למתלונן בפועל הוא נזק משמעותי. מדובר בחתך בבטן וחור בקיבה, מהם פקעו שומן תוך בטני וחלק מתכולת הקיבה.

28. עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא תכנן מראש את מעשה העבירה. ההפך הוא הנכון. הנאשם פנה למתלונן בדברים בלבד, בתלונה על התנהגותו של האחרון בליל אמש, כאשר הפעיל מוזיקה במגורי העובדים בשעה 23:00. בתגובה לדברי הנאשם, המתלונן היכה אותו באגרוף והתפתחה תגרה. אמנם, אין בהתנהלותו האלימה של המתלונן כדי להסיר מהנאשם אחריות למעשה. אין ספק כי בשלב בו המתלונן נמלט מהנאשם היה עליו להימנע מלפעול באופן אימפולסיבי, לא לרדוף אחרי המתלונן ובוודאי שלא לדקור אותו. אולם, יש לנסיבות האמורות, אשר הביאו את הנאשם לבצע את העבירה, משקל לצורך קביעת מתחם העונש המתאים לו.

לעניין זה יצוין, כי טענת ההגנה, לפיה הנאשם נשא איתו סכין כדין במסגרת עבודתו בחקלאות, אינה

סותרת את עובדות כתב האישום, ודאי שלא לאחר שנמחקה ממנו העבירה של החזקת סכין. אין להניח אפוא שהנאשם נשא את הסכין בעקבות הוויכוח הקולני שהתקיים בינו לבין המתלונן בלילה הקודם או על מנת לפגוע במתלונן.

29. מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, כמו מפסיקה נוספת שתובא להלן, עולה כי מדיניות הענישה הנהוגה בגין העבירה בה הנאשם הורשע היא מגוונת, ונגזרת מהנסיבות הקונקרטיות בכל מקרה ומקרה.

א. ע"פ 6176/12 **שווק נ' מדינת ישראל**, 13/1/2013: נדחה ערעור שהוגש על עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים שנגזר על נאשם בעל עבר פלילי כבד, שהורשע גם בעבירה של נשיאת סכין, לפי סעיף 186(א) בחוק העונשין תשל"ז-1977. במקרה זה, התפתח סכסוך בין המתלונן לבין המערער ואחיו. אחי המערער הלך לביתו, חזר עם סכין וניסה לפגוע במתלונן. התנהל מאבק שבמהלכו הצליחו המתלונן ואדם נוסף למנוע את המעשה. בין לבין, הגיע לזירה המערער כשהוא מצויד בסכין ודקר את המתלונן. כתוצאה מהדקירה נזקק המתלונן לאשפוז.

ב. ע"פ 79/15 **קנדלקר נ' מדינת ישראל**, 5/5/2015: בית המשפט העליון דחה ערעור שהגיש נאשם, בעל עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות, שדקר את המתלונן פעמיים, במותן ובחזה, באמצעות סכין מטבח חדה, ונמלט מהמקום. האירוע התרחש לאחר שהמערער לא הגיב להודעות שהמתלונן שלח לו בדרישה שיפרע חוב פועט ערך כלפיו, ולאחר שהמתלונן פנה למערער בליווי שני קטינים על מנת לגבות את החוב. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תשעה חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש המתאים למערער עומד על 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, הופעל עונש של ארבע חודשי מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המערער, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף.

ג. ת"פ (מחוזי ירושלים) 45956-03-13 **מדינת ישראל נ' מגאהד**, 5/2/2014: על רקע ויכוח בחדר האוכל של העובדים, בין הנאשם, שהיה כבן 19, לבין המתלונן, הנאשם אמר למתלונן "בוא נצא בחוץ". הנאשם יצא בעקבות המתלונן, נטל סכין בעל להב באורך של כארבעה ס"מ, תקף את המתלונן מאחור ודקר אותו ארבע פעמים: בצוואר, בחזה ושתי דקירות נוספות בגב. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה חודשי מאסר בדרך של בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש המתאים לנאשם עומד על 12 חודשי מאסר בפועל.

30. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הייחודיות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שהנאשם עבר נע בין תשעה חודשי מאסר בפועל, לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

31. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו, אשר ניתנה בשלב מוקדם מאוד של ההליך, עוד במסגרת הדיון המקדמי. נראה כי במקרה זה יש בכך כדי לתמוך במסקנת שירות המבחן כי הנאשם מקבל על עצמו אחריות למעשיו. עוד נראה, כי אכן מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, שאינה עולה בקנה אחד עם קווי אישיותו הנעימים והעדינים.

32. עוד יש לשקול לטובת הנאשם את הנזקים שייגרמו לו ולמשפחתו כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו. אינני מקבל את עמדת המאשימה, לפיה הצורך לשלוח מסר של הגנה על עובדים זרים מאזן את חווית המעצר הקשה של הנאשם. על בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות הייחודיות של הנאשם ואת המצוקה יוצאת הדופן והמתמשכת שנגרמת לו בשל נסיבות אלה, כחלק משיקולי הענישה בעת גזירת הדין, וכמצדיקות הקלה בעונשו (השוו: ע"פ 5833/12 פלונית נ' מדינת ישראל, 12/9/2013).

33. לימינו של הנאשם עומדים גם עברו הפלילי הנקי ונסיבותיו האישיות, כמפורט בתסקיר ובטיעוני ההגנה לעונש.

34. אני סבור אפוא כי העונש המתאים לנאשם מצוי בתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

התוצאה:

35. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך תשעה חודשים, החל מיום מעצרו 6/8/2023.

ב. מאסר למשך שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים מיום שחררו ממאסר אם יעבור עבירת אלימות כלפי גוף.

העתק גזר הדין יועבר לשירות בתי הסוהר, שיתחשב, ככל הניתן, במצוקתו הנפשית, החברתית והכלכלית של הנאשם בעת שהוא נושא את עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אדר א' תשפ"ד, 14 פברואר 2024, במעמד הצדדים.

